

opvækst og udstyrer dem med rettigheder i forhold til det samfund, de er en vigtig del af.

I forhandlingerne med kommunerne skal regeringen sørge for, at der afsættes de nødvendige ressourcer. For selvfølgelig er det ikke gratis at sikre børn et ordentligt liv. På kort sigt koster det! Men forslagsstillerne tror på, at pengene er godt givet ud, og at de kommer ind igen!

Bemærkninger til de enkelte punkter

Børns ret til tid med deres forældre

På trods af, at arbejdstiden er kortere end nogen sinde før, er familiernes hverdagsliv sådan indrettet, at børn har for lidt tid sammen med deres forældre. Børn skal have ret til tid med deres forældre. Børnefamilierne skal have reelle muligheder for at kunne vælge ordninger med mere tid sammen med børnene. Børn kan få mere tid sammen med forældrene, hvis man:

forlænger barselorloven og sikrer fædre ret til en særlig fædreorlov, udbygger og forbedrer de eksisterende orlovsordninger indholdsmæssigt og økonomisk, giver småbørnsforældre bedre mulighed for nedsat arbejdstid, og giver børn ret til at holde en forælder hjemme, når børnene er syge (omsorgsdage).

Socialistisk Folkeparti har tidligere foreslået en barselreform, der udvider den samlede periode med ret til frihed og introducerer såvel omsorgsdage som en særlig barselorlov til fædre. En længere barselorlov ville tilgodese mange familiers ønske om at passe barnet hjemme længere og undgå, at barnet tidligt udsættes for »vuggestuepest« i overfyldte daginstitutioner. Med en særlig fædreorlov sikres barnet ret til at modtage omsorg fra begge forældre i den første, vigtige tid.

I perioden fra januar 1994 frem til april 1996 har i alt knap 148.000 personer fået bevilget børnepasningsorlov. Forældre på børnepasningsorlov har haft et stort familiemæssigt udbytte af orlovsperioden: en mindre forjaget hverdag og mere tilfredse børn. Børnepasningsorloven var blandt andet tænkt som et instrument til at give forældre og børn mere tid sammen og blev positivt modtaget blandt mange børnefamilier, der fik et tiltrængt pusterum. Men i stedet for at fastholde og udbygge ordningerne og søge at gøre dem mere fleksible er ordningerne blevet skåret ned såvel indholdsmæssigt som økonomisk. Føringelserne har betydet, at færre forældre nu har råd til at benytte ordningerne, og en oplagt mulighed for at give børnefamilierne mere tid sammen og skabe bedre rammer for de helt små børn er hermed røget på gulvet. 1. april 1997 falder orlovsydelsen yderligere

fra 70 pct. til 60 pct. af dagpengesatsen, og kun ganske få kommuner beholder den supplerende orlovsydelse. SF mener, at børnepasningsorloven i stedet skal forbedres. Ydelsen skal være højere, helst op på dagpengeniveau, og orloven skal gøres mere fleksibel, så der er mulighed for, at den ene eller begge forældre tager orloven som deltidsorlov.

Børns ret til plads i et pædagogisk dagtilbud

Børn skal have retskrav på pasning i offentlige dagpasningsordninger.

Større børn skal have ret til et klubtilbud i lokalområdet.

Målet med regeringens løfte om pasningsgaranti var, at alle 1-5-årige skulle have pasningstilbud med udgangen af 1995. I de forløbne år er ventelistetallet faldet støt, men en ventelisteundersøgelse fra januar 1996 viser, at ventelistetallet nu stiger igen. 16.000 0-6-årige stod på venteliste til en daginstitution pr. 1. januar 1996; en stigning på 4.000 siden 1. januar 1995. På trods af at kommunerne har udbygget på daginstitutionsområdet, er problemet med ventelister langtfra løst. Tallene fra januar 1996 viste, at kun 150 af landets 275 kommuner havde pasningsgaranti for de 1-5-årige, og 71 af disse kommuner havde kun pasningsgaranti for børn, hvis forældre er i arbejde eller under uddannelse. Reelt var derfor kun 1/3 af alle 1-5-årige omfattet af en pasningsgaranti, hvor man ikke skelner mellem arbejdsløse og folk i arbejde.

De sidste nye tal fra Danmarks Statistik viser, at flere og flere børn passes i daginstitutionerne. Men samtidig viser tallene, at der ikke bliver tilsvarende flere ansatte i institutionerne til at passe børnene. Værst ser det ud i vuggestuerne, hvor der fra januar 1995 til januar 1996 er blevet 3,6 pct. færre fuldtidsbeskæftigede, mens antallet af børn er steget med 1 pct. Når man oversætter tallene til ord om børns hverdagsliv, betyder forringelser på personaleområdet, at daginstitutionerne får sværere og sværere ved at udfylde rollen som et pædagogisk tilbud med indhold i og i stedet tenderer mod at være slet og ret opbevaring. Når pasningsgarantien skal opfyldes, er det derfor et ufravigeligt krav, at det skal ske uden kvalitetsforringelser.

I de fleste kommuner smides børnene ud af SFO-ordningerne i 2. eller 3. klasse. Det er helt uacceptabelt. Når børnene forlader SFO-ordningen, bør de sikres en række muligheder i lokalområdet. Gruppen af børn, der ikke længere har et egentligt pasningsbehov og alligevel ikke er helt gamle nok til selv at kunne forvalte deres fritidsliv, bør have muligheder dels i form af klubtilbud, hvor der er et vist voksenopsyn,